

ARIE

mijn in en in slechte vriend

ARIE

mijn in en in slechte vriend

Samson Spin

Copyright © 2017 Sapakara.com

Contact: samson@sapakara.com

Auteur: Samson Spin

Omslagontwerp: fabster

Vormgeving binnenwerk: fabster

Litteraire Waargebeurd

ISBN 9789402160048

NUR 402

Waargebeurd verhaal. De gebruikte namen zijn om privacyredenen gefingeerd.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1	7
HOOFDSTUK 2	10
HOOFDSTUK 3	18
HOOFDSTUK 4.....	22
HOOFDSTUK 5.....	28
HOOFDSTUK 6.....	32
HOOFDSTUK 7.....	36
HOOFDSTUK 8	41
HOOFDSTUK 9	47
HOOFDSTUK 10	52
HOOFDSTUK 11	57
HOOFDSTUK 12	64
HOOFDSTUK 13	71
HOOFDSTUK 14.....	77
HOOFDSTUK 15.....	81
HOOFDSTUK 16	84
HOOFDSTUK 17	90
HOOFDSTUK 18	96

INHOUDSOPGAVE (2)

HOOFDSTUK 19.....	103
HOOFDSTUK 20.....	108
HOOFDSTUK 21.....	112
HOOFDSTUK 22.....	119
HOOFDSTUK 23.....	126
HOOFDSTUK 24.....	131
HOOFDSTUK 25.....	138
HOOFDSTUK 26.....	144
HOOFDSTUK 27.....	149
HOOFDSTUK 28.....	156
HOOFDSTUK 29.....	163
HOOFDSTUK 30.....	168
HOOFDSTUK 31.....	176
HOOFDSTUK 32.....	180
HOOFDSTUK 33.....	183
HOOFDSTUK 34.....	191
HOOFDSTUK 35.....	197
HOOFDSTUK 36.....	201
HOOFDSTUK 37.....	203

Hoofdstuk 1

De meeuwen vliegen laag achter de binnenvarende kotter afgeladen met het goud uit het IJsselmeer de wereld beroemde IJsselmeer paling en ook de heerlijke snoekbaarzen zijn niet te versmaden.

De kleine bijvangst wordt in de haven aan de meeuwen gevoerd zodat de toeristen er van kunnen mee genieten en dan ook zin in de heerlijke vis uit het IJsselmeer willen. Het is druk en het kleine café dat al sinds de oorlog niet veranderd er was geen spijker op een andere plek geslagen alles was nog zo als het toen was.

Er zitten vijf mannen aan de bar en de datum een september 1970 staat op de scheur -kalender.

“Arie mag ik nog een kopstoot “.

Arie is een knappe Italiaans uitziende man een beetje zo n type als Willy Alberti alleen veel slanker en hij heeft een vrouw die heet Marijke maar die ligt alle dagen op bed omdat ze van de vele drank en drugs ongeveer knettergek geworden is maar ze is Arie zijn grote liefde dus kijkt hij niet naar haar om maar heeft ze wel een dak boven haar hoofd en heeft ze de papieren van de kroeg in bezit.

Want zij was het die met een prijs uit de loterij de Jordaan achter zich kon laten als hij tenminste mee wilde en dat wilde Arie wel.

In de kroeg werden heerlijke gehaktballen gemaakt en heel de stad kende die ballen. Gek was dat want Arie was een Mokumer en dat was weer in zijn nadeel.

Zijn vriendenkring bestond uit de Amsterdamse penoze waar hij het meer dan goed mee kon vinden en hij was voor hen een soort peetvader waar ze alles aan konden

vertellen Arie hield het bij zich net als zijn vader die in de oorlog door de Duitsers was weggevoerd en nooit meer terugkwam.

De reden van Arie zijn vertrouwenspositie was zijn verdwenen vader.

Hij had ook twee kinderen twee meisjes waar hij heel goed op paste. Geen mens wist hoe hij er aan kwam maar hij had ze en was er stapelgek mee en waakte er over als een leeuw.

De twee stonden zelfs op zijn naam en hoe hij dat versierd had weet niemand maar hij had ze”.

De ene heette INI de ander MINI.

Arie had veel vrienden en ook heel veel geld en hem werd ook veel geld toevertrouwd hij was dan een soort bankier. Maar Arie had een heel goede kant en dat was dat hij als hij je vriend eenmaal was je blind op hem kon vertrouwen. Die dag kom ik voor het eerst zijn kroeg binnen en vraagt hij mij Joop jij hebt een auto en een rijbewijs en ik zie je nooit alcohol drinken zou jij niet een soort privé chauffeur willen worden voor mij en mijn vrienden??”.

Ik kende hem alleen van gezicht en van horen zeggen en dus antwoordde ik “inderdaad ik drink niet ik heb een auto maar ik heb ook een baan bij de gasunie en die is binnenkort afgelopen want die klus is bijna klaar”.

“hoe had je dat gedacht “vraag ik hem beleefd.

“nou ik koop een grote auto voor je zeg maar een Chevrolet impala en dan betaal ik jou de verzekering benzine en geef je wekelijks ruim voldoende geld om je goed mee te bedruipen en als je een keer wat wil zal ik je altijd helpen want dan ben jij mijn vriend”.

“En op dinsdag avond ga ik altijd geld halen in Amsterdam en dan mg jij mij brengen en wachten en terugbrengen”.

“en wat belangrijk is je mag hier boven gratis in het appartement wonen”.

“oké we hebben een deal en ik ga morgen vragen wanneer mijn laatste werkdag is”.

“vanaf nu werk je bij mij en gaan we morgen voor zo n auto kijken bij het taxibedrijf die hebben een Impala over hoorde ik”.

De volgende dag gaan we samen lopend naar het taxi bedrijf dat midden in de stad haar garage heeft.”

“ik hoorde dat er een taxi afgeschreven is en die wil ik graag kopen mijnheer wat vraagt u er voor”.

De man kijkt Arie aan met zo n blik van ben bij nou een zigeuner of niet met al dat goud en die kokker van een steen in zijn pinkring.

Er wordt kort gesproken en als Arie zegt 1500 zwart komt de man overeind en geeft hem de hand ten teken dat het voor elkaar is.

De sleutels gaan over tafel en Arie geeft mij twee honderd en dan nog een “voor de breek”.

Ik moet de auto overschrijven en heb opeens een Amerikaanse auto zoals ik nog nooit gehad heb.

De volgende dag is de eerste klus.

Hoofdstuk 2

Ik ben niet gewend met een grote Amerikaan te rijden omdat ik zelf altijd met oude DS en reed van het Franse merk Citroën.

Du vraag ik aan Arie of ik er even een stukje mee mag gaan rijden wat hij een uitstekend idee vind.

Als ik terug kom in zijn kroeg zegt hij "ik heb net een notaris hier gehad die mij al geruime tijd aan het zoeken was want die vermeldde mij dat hij mijn vader gevonden had en dat deze dood gevonden was in een steeg in de Jordaan.

"verdomme heb ik mijn vader terug is hij zo hard als en straatsteen morsdood" hij is razend.

Hij neemt mij mee naar boven en geeft mij een grote gele envelop die hij van de notaris in zijn handen geduwd heeft gekregen.

Ik was nog nooit in zijn privé huis geweest waar ook zijn vrouw Marijke vertoeft.

Het is er een bende die met geen pen te beschrijven is vieze borden lege flessen kleren er is maanden niets gedaan aan de huishouding ook lopen er een paar katten ja er woont zelf een spierwitte sierduif in de kleine kamer waar de vrouw op haar bed ligt te ronken te mopperen en te boeren.

Hij zegt niet eens wat tegen het brommende geval en als ze onder de dekens vandaan komt schreeuwt Arie tegen haar "blijf onder de dekens je ziet verdomme toch dat we visite hebben".

Hij geeft mij nogmaals de brief en dan zegt hij "wat ik je nu ga vertellen ga je horen maar nooit meer vertellen geen

woord er over ik heb jou niet voor niets uitgezocht ik vertrouw jou al je mijn zoon bent terwijl ik amper tien jaar ouder ben dan jij”.

“zul je voor altijd voor je houden wat ik je nu vertel en wat je gaat lezen wat in deze gele envelop staat jij bent de enige die ik vertrouw”.

Arie ik zweer dat alles wat er tussen ons speelt nu en in de toekomst dat ik zal zwijgen als het graf dat zweer ik je”.

Mijn stem klinkt bijna plechtig of ik een trouwbelofte doe. Dan geeft hij mij de envelop en zegt tegen mij dat ik moet gaan zitten.

Ik maak plaats op één van de stoelen en hij schuift alles wat op de tafel ligt van tafel op de grond waar de borden die er tussen zitten aan barrelen vallen.

De vrouw in het werkelijk smerige bed is weer in slaap gevallen en ze snurkt als een bootwerker.

Ze draait zich om en ik zie de vieze onderjurk en vraag mij af wat ik zou doen als het familie van mij was bijvoorbeeld mijn oudere zus of erger mijn eigen moedertje.

Maar in mijn hoofd moet ik alles op nul zetten als ik met deze man deze keiharde man moet verder gaan en terug kan ik al niet meer hij heeft mij ingesponnen in een paar honderd gulden biljetten heeft hij mij gekocht en ik ben er in getrapt.

Maar de trein rolt en ik besluit er bij te blijven.

Als ik de envelop voor mijn houdt zit er veel papier in en als ik hem op de lange kant wil openscheuren zegt hij terwijl hij mij een vlijmscherpe briefopener aanreikt “jongen geloof mij als je een brief opent doe dat altijd aan de korte zijden want het brengt ongeluk als je de lange zijde pakt”

Ik steek de briefopener in de ruimte in de hoek van de brief en kijk Arie doordringend aan.

“waarom moet ik die brief openen Arie waarom??”.

“niet verder vertellen hé ik ben dyslectisch kan geen letter lezen of schrijven en ik heb jou in vertrouwen echt mijn eigen dochters weten het niet jij bent de enige man op aarde die ik in vertrouwen neem en ik beloof jou het gaat je geen windeieren leggen mijn dochters zijn mij alles maar jou ga ik als mijn zoon of broer behandelen ik denk jongere broer”.

De briefopener snijdt feilloos door het dubbelgeslagen deel van de envelop.

Als ik mijn hand erin wil steken zegt Arie” je moet het nog niet aanraken laat het voorzichtig op de tafel glijden je weet nooit wat er in zit ook een notaris is niet te vertrouwen”.

“de man is paranoia en hij vertrouwd echt geen mens en hij is erg achterdochtig waarom heeft hij mij gekozen waar ik trouwens best wel trots op ben”.

Ik laat de inhoud op de tafel glijden en zie dan pas dat alles echt vies is de tafel de gebloemde vloerbedekking het lijkt of het onkruid er tussen groeit maar het stinkt er niet kennelijk omdat dag en nacht de klappramen open staan waar de katten en de duif in en uit kunnen.

De inhoud glijdt uit de envelop op de grove houten keukentafel en er zit van alles in een pols ketting van goud twee zegelringen en ketting met een gouden kruisje en een dikke stapel papieren.

De eerste brief die ik voorlees is een soort afscheid en hij maakt hier mee Arie tot beheerder van zijn gebied, van zijn gebied ?? Had hij dat nou kennelijk wel.

“lieve zoon ik ben er niet meer maar deze notaris Slis heb ik in vertrouwen genomen en met hem zal je als je wil de grenzen van jou te beheren gebied aanwijzen, probeer niet meer gebied te krijgen de Amsterdamse vierkante meter

zijn precies uitgemeten en jij krijgt nu mijn deel als enigst kind”.

Arie is in een klap met het openen van deze brief koning van de Wallen en hun nabije omgeving geworden en er staat ook dat hij door een ieder met respect behandeld zal worden als zoon van Kale Freek want zo noemde men zijn gestorven vader.

“kom jongen we moeten naar Amsterdam naar die Notaris Slis die ik moet spreken vandaag nog want iets in mij zegt dat als ik dit laat versloffen ik de hele buurt daar kwijt zal raken ik ga hem nu bellen”.

Hij moet op zoek naar het druktoetsen telefoon toestel en belt 008 om het nummer van die notaris op te vragen.

“hier neem jij hem even en schrijf dat nummer even goed op voor mij en bel dan die notaris”.

“ja met notaris kantoor Slis te Amsterdam” klinkt de pinnige stem van kennelijk de telefoniste.

“mevrouw ik bel u namens Arie Vermeulen in verband met de net af gegeven brief van wijlen Kale Freek zal ik maar zeggen”.

“oh de notaris komt net binnen hier heeft u hem staat hij u persoonlijk te woord en maakt u geen zorgen de kosten van dit gesprek zijn reeds betaald er ligt hier nog veel meer van de man die ons in zo n nare situatie verlaten heeft”.

“ik zou zeggen kom naar het kantoor kunt u meteen de zaken die hier zijn achtergelaten meenemen er ligt hier nogal wat van hem sieraden geld een kluis die verzegeld is maar waarvan ik wel de sleutel heb maar hen moeten zweren die nooit openen”.

“we komen er nu aan ik ben over schat ik een uur op uw kantoor waar kan ik het vinden”oh Museumplein dat weet ik tot straks”

“wacht ik moet me even scheren en een schoon overhemd aantrekken “

Even later komt hij met een in folie verpakt nieuw NO IRON hemd zo n plastic overhemd wat strijkvrij is.

En hij strooit Fresh up over zijn kin zodat hij ruikt als ...geen idee.

“kom jongen we gaan ik ben zo benieuwd wat die ouwe te vertellen heeft en belangrijker nog wat hij mij heeft nagelaten”.

De Amerikaan waar Arie nu voor het eerst achterin zit snort over de E 10 naar Amsterdam centrum.

Als ze op de Prins Hendrikkade rijden zegt Arie opeens “kijk allemaal van mij” en hij wijst naar de linkerkant van de gracht

Ze rijden over het Damrak naar het Museumplein waar ze de auto parkeren en ze naar het kantoor van de notaris gaan.

“kijk dat is een bekende dat is die heer Olivier waar de kranten mee vol staan” roep ik maar Arie maant mij tot rust ‘alleen rust kan je redden jongen” sist hij naar mij beetje geïrriteerd.

De balie van het kantoor is werkelijk prachtig indrukwekkend in het zestiende-eeuwse pand.

Alles donker hout en alles nog als vroeger toen de VOC het pand bezat.

“goedemiddag kom verder” de notaris is een vriendelijke man die op zijn bureau de resten van de vader van Arie zijn vader heeft opgestapeld.

“de kleding heb ik aan het leger des heils moeten geven hij woonde vast in het Krasnapolsky Hotel waar ik deze bezittingen heb moeten ophalen ik hoop dat u zich daar in kan vinden ook voor de ouderen onder ons iets te doen uw vader was zo n man”.

“neen nee dat begrijp ik” Arie zijn kale voorhoofd is glanzend van het zweet dat er in groten getale aan lijkt te wassen.

De stapel goederen is niet goed in te schatten en Arie besluit niets in te zien de dozen dicht te laten en alles ongezien mee te nemen.

“breng jij de spullen naar de auto dan praat ik nog even na met de notaris.

Ik zet de Impala voor de deur met de knipperlichten aan op de stoep en er komt meteen iemand van de Amerikaanse ambassade vertellen dat dat niet mag en ik steek mijn vinger omhoog, van bekijk het maar.

De auto is vol als Arie handen schuddend de trap afloopt van het kantoor “we houden wekelijks contact” hoor ik hem nog zeggen en dan gaat de deur dicht en is Arie een groot aantal verhuis dozen rijker met onbekende inhoud. “ik kan niet wachten tot we thuis zijn” zegt Arie slikbekkend.

We rijden de grote weg terug en eenmaal in Hoorn moet ik via de achterdeur het hele pakket naar binnen brengen.

En als het eenmaal boven is pakt Arie de gele envelop en geeft die weer aan mij.

“jij vertelde dat hij sprak over het boek MOBY DICK dat ik dat vooral moest lezen weet je nog laten we daar maar mee beginnen”

Ik maak de dozen open nu en er zit van alles in lampjes doosjes van alles maar alles kleine dingetjes.

Ook het boek van MOBY DICK komt boven water en ik moet het openslaan en het is een dik boek en op elke bladzijde ligt een bankbiljet van 100 maar ook 25 en 10 en enkele van 1000 guldens.

Aan de achterzijde is de kaft opgebouwd en daar zitten allemaal glassplinters op lijkt het maar het zijn allemaal briljanten en kleine diamanten.

Land duurt het niet of er ligt een grote stapel bankbiljetten op de vieze keuken tafel,

De steentjes worden voorzichtig bij elkaar gelegd.

Ook ander boeken bevatten bankbiljetten maar niet zoveel als het eerste boek.

“als die notaris gewild had, had hij jou dit kunnen onthouden” zeg ik voorzichtig.

“hij vertelde mij dat mijn vader hem vijftigduizend gulden betaald heeft de zaak in het duister af te werken zonder ruchtbaarheid”.

“de schat van Kale Freek zal ik het noemen” zegt Arie en het zweet druipt van zijn gezicht of hij een zware klus achter zich heeft.

En hij schraapt het vele geld van de tafel en stopt dat in de grote envelop.

“wat zit er in de kluis denk jij” de sleutel hadden we nog niet gevonden.

“ik haal mijn schouders op en zeg dan” geen idee maar we zullen het gauw weten als we de sleutel gevonden hebben zo niet gaan we naar de slotenkoning en mag hij het openen.

“Maar zover komt het niet want in een doos gemaakt van schildpad zit aan de deksel een klein dik sleuteltje dat precies in het slot van het kluisje past.

“we wachten er nog even mee met openen bedoel ik, ik vind die spanning lekker vind jij dat ook”

“als twee kwajongens die een schat gevonden hebben zo voelt en lijkt het”.

Maar als alle dozen zijn geopend en snel door gekeken zijn gaan ze naar het kluisje en als twee erg nieuwsgierigen gaan ze langzaam te werk.

Arie schuift de sleutel langzaam in het slot en draait er voorzichtig aan.

Het slot gaat gemakkelijk open en als het slot omgedraaid is trekt hij het deurtje langzaam open.

We staan er bijna met onze neus boven op wat zou de kluis bevatten.

Er ligt een rode zijden doek in ergens omheen gewikkeld en er onder ligt een dikke envelop met daar op de boodschap “wat in de shawl ligt altijd bij je dragen als je koning wil worden of zijn moet je je altijd kunnen en willen verdedigen want als je koning van de wallen bent heb je constant mensen om je heen die het beter kunnen beter willen en alleen maar het op jou leven gemunt hebben dat verzeker ik je je kan ook het geld pakken en de rest laten versloffen ik was verschillende keren in je café jij herkende mij niet geeft niet hoor maar als je koning van de wallen wil zijn vergeet dit ding nooit hij zal je allerbeste vriend zijn”

Het zweet druipt nu van het voorhoofd van Arie en die steekt zijn hand in de kluis en pakt het ding er uit.

Een klein plat zwaar verguld pistool komt uit de doek te voorschijn en als Arie het in de hand neemt voelt het of het bij hem hoort .

Hoofdstuk 3

Er ligt een doos met kogels in en Arie geeft het pistool aan mij maar ik pak het niet aan”het is jou pistool man en ik wil mijn vingerafdrukken er niet nee nooit op hebben. ”

In de doos kogels missen er twee exemplaren en Arie kijkt in de revolver of er wel patronen inzitten.

In de houder kunnen acht patronen en er missen er twee hij ruikt aan de loop van het wapen en ruikt dat er ooit mee geschoten is.

Hij doet het wapen in de doek terug en kijkt mij schaapachtig aan “geen woord hé” zegt hij paranoia.
“het begint al goed bedenk ik maar probeer mij er over heen te zetten hij zal mij hopelijk nooit voor mijn barst schieten. ”

“hoe gaan we dit aanpakken ik bedoel jou koningschap Arie”.

“ik heb de papieren ervoor en de wallen en het omliggende gebied is van mij en alleen ik mag er dus hoeren houden en drugs verkopen en ook gestolen handel verhandelen ik ben dus de enige die dat mag doen en jij, jij wordt mijn rechterhand met bijbehorende beloning”.

Hij voegt het woord bij de daad en leg 1.000 gulden op de tafel voor mij neer.

Ik pak het geld aan en weet dat hij mij daarmee gekocht heeft maar ik zweer tegen mij zelf geen wapen aan te pakken.

ik ben nog steeds niet zeker van dat pistool van Kale Freek wat er met die twee kogels gebeurd is hebben ze er iemand mee om gebracht geen idee.

Ik leg het naast mij neer en probeer te begrijpen wat de waarde van al die splinters is van al dat goud en van al dat 'platina dat er uit ziet als Zilver maar tien keer zo duur lijkt te zijn volgens Arie.

Er zitten alleen maar kostbare kleinoden in de dozen alles is waardevol.

Mooie houten dingen mooie mannen ringen mooi mooi mooi.

Het bedrag van de waarde zal zeker het een miljoen overschrijden.

"wat moet je in godsnaam met zoveel contant geld als ik jou was zou ik eerst dit huis waar Marijke woont opknappen zodat zij een menswaardiger bestaan krijgt".

"ik zal er over denken" zegt hij en bijt op zijn lip net of er iets niet klopt.

De revolver die houdt hen beide bezig wat is er met de twee missende patronen gebeurd ?

"Kom we gaan de hele boel opruimen en sorteren de boel ik ga de notaris vragen om een ontmoeting te hebben met de dames die in mijn panden wonen waar ik dus nu eigenaar van ben nee geen huurder maar eigenaar met de bijbehorende gronden dus ben ik niet dat beetje wisselgeld waard maar heb ik een groot deel van de duurste grond in Amsterdam centraal in handen".

"ik ben dus ongevraagd rijk geworden en sta ik aan het hoofd van een maffia achtig kartel".

"ja, kun je wel stellen moet je nu niet een auto met chauffeur in het pak bedoel ik".

"nee dat gaan nu precies niet doen we blijven onszelf en dat is het leukste ik zal Marijke haar woning in orde laten brengen jij gaat naast sturen ook de kroeg draaien en ik ga vaker naar mijn domein "de wallen".

De eerst dagen verlopen saai tot de notaris een belletje geeft dat er vergadering is in het Krasnapolsky hotel.

“morgen gaan we een paar mensen ontmoeten die ik niet ken maar jij gaat mee en je blijft ten alle tijden achter mij heb je dat begrepen ik wil jou als een soort rugdekking want de vergadering gaat over het feit of ze mij als koning van dat gebied willen”.

“ik zal je rug dekken maar begrijp ik ben een jochie van amper twintig en jij doet of ik je zoon ben en het is allemaal nog al wat ik was nachtwacht op een groot bouwproject nu de bodygard van KING AMSTERDAM”. Ze gaan met de grote zwarte Impala naar het centrum van Amsterdam naar de vergaderzaal van Krasnaposky. Zodra ze er voor stoppen komt er een donkere man in een helder wit jasje naar ze toe die vraagt of hij de auto mag parkeren hij is kennelijk van het Hotel.

“jij blijft achter mij” sist Arie bang dat ze hem in de rug gaan schieten en hij heeft de revolver in een kleine holster aan de enkel gemaakt en hij draagt het bij zich uit puur zelf behoud.

Arie is een kleine man van ik schat 1 70 meter en ik ben dus bijna 1 95 meter dus het is net of wat en een half wat binnen komen in de grote salon want het is geen zaal het is een salon.

Er staan zachte stoelen in een cirkel en het zijn rode achtige pluchen fauteuils.

Ik tel zes mannen van allen voorbij de 45 jaar en Arie is verreweg de jongste.

“heren ik ben Arie Vermeulen enige zoon van jullie kompaan Kale Freek”

“ik kom luisteren naar wat jullie mij te zeggen hebben ik heb uit de correspondentie begrepen dat IK nu de koning ben en jullie de lakeien en daar ga ik bij deze iets aan doen

want ik maak jullie meteen alle zes ONDERKONING en ik verlaag jullie bijlage aan mij van 18 naar 14 procent maakt dat breuken in het ijs of wat??

De mannen grommen tevreden en stellen zich allemaal voor en betuigen op die manier hun respect aan hun nieuwe leider Arie de kleine zullen ze hem van nu af noemen "de kleine zo zullen we je noemen niet uit disrespect maar omdat dat de passende naam is mij noemen ze Zwarte Arie omdat ik altijd in zwarte auto s rijdt".

"ik neem akkoord en weet dat jullie mijn raadsheren zijn die mij moeten helpen en we moeten dus hand in hand dit gebied blijven bewaken want ik zag hier al Italianen Spanjolen en Grieken langs komen iets wat ik niet wil de Wallen blijven Hollands zeker zolang ik het voor het zeggen heb MET JULLIE natuurlijk".

In amper een half uur heeft hij het ijs gebroken en heeft hij de mannen die kwamen als vijanden zijn broers gemaakt en dat wil hij bezegeld zien in een soort Maffia-achtige vertoning met de bloedbroeder hand.

"Een ieder die mijn vriend wil zijn geef ik een hand waar een wond in zit en de gene die mij een hand geeft snijdt zich ook om onze vriendschap voor het leven te bezegelen".

Uit zijn binnenzak haalt hij een dolk en haalt het mes langzaam uit de schede de mannen deinzen terug bij het zien van het bijzondere mes dat ze kennelijk eerder gezien hebben.